

i den nærmeste Fremtid kan bringes ind i et nyt og tidssvarende Spor, hvortil der længe har været Trang. Af Ændringsforslag er der fra Udvalgsmedlemmers Side stillet i alt 13, 10 af det samlede Udvalg, 1 af et Flertal og 2 af forskellige Mindretal. Men selv om alle de 13 Ændringsforslag bleve vedtagne i Rigsdagen og indførte i Forslaget, de vilde alligevel ikke i væsentlig Grad forandre dettes Karakter. Under Udvalgets Forhandlinger har der fra forskellige Sider foreligget Ændringsforslag angaaende Kystkommissionens Sammensætning. Ved Udvalgets Konference med Landbrugsministeren udtalte imidlertid denne, at han for at sikre sig, at Loven om Kystfredning blev ført ud i Livet paa rette Maade, i god Tid vilde rette Opfordring til Amtsraadene om, at de ved Valget af Medlemmer til Kystkommissionen vilde drage Omsorg for, at alle de Interesser, der burde varetages ved Kystfredningens Gennemførelse, kom til deres fulde Ret. Paa Grundlag af denne Ministerens Udtalelse toges bemeldte Ændringsforslag tilbage.

Naar Forbud nedlægges, omfatter dette ifølge Forslagets § 1 ikke alene Forstranden, men ogsaa den nøgne og udyrkede Strandbred. Ifølge sidste Punktum i ovennævnte Paragraf kan Kystkommissionen imidlertid trods Nedlæggelse af Forbud tillade Ejeren (Brugeren) fra bemeldte Dele af Strandbredden at borttage Materialier til sit eget private Brug, at sige, hvis Kystkommissionen kan finde en saadan Tilladelse forsvarlig under Hensyn til Kystfredningen. Denne Undtagelse fra Reglen kan Udvalget billige, og det ønsker tillige, at Kystkommissionen under foranførte Forudsætning maa faa Bemyndigelse til ogsaa at tillade, at Kommuner fra ovennævnte Dele af Strandbredden maa borttage Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, at Fiskere herfra maa tage de nødvendige Sten til deres Garn, og at der paa bemeldte Strækninger maa opsamles Kugleflint. Denne Bemyndigelse søges givet ved Ændringsforslag Nr. 3, b., c. og d. Et Flertal er af den Formening,

at Kystkommissionen ved en Bestemmelse i Loven bør forpligtes til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa de Kyststrækninger, hvor der kan tiltrænges overordentlige Sikringsforanstaltninger, og det stiller derfor Ændringsforslag Nr. 5. Ifølge den bestaaende Lov angaaende Kystfredningen kunne Kystejeren og andre 5 Aar efter sidste Synsforretning fordre ny Undersøgelse og Afgørelse. Udvalget ønsker, at dette Forhold fremdeles opretholdes, og har givet dette Ønske Udtryk i Ændringsforslag Nr. 7, og det er desuden af den Formening, at da den private Person, der saaledes fremsætter Begæring om ny Kystkommissionsforretning, ifølge det foreliggende Forslags § 10, første Stykke, udsætter sig for selv at komme til at udrede Omkostningerne ved en saadan Forretning, saa vil den Slags Begæringer i Almindelighed ikke fremkomme, uden naar der er virkelig Grund til at ønske en ny Kystkommissionsforretning. I Udvalget har man næret Tvivl om, at det i Forslagets § 12 omhandlede Tilsyn med Overholdelsen af Forslagets Bestemmelser vilde være tilstrækkeligt, og det har derfor stillet Ændringsforslagene Nr. 12 og 13.

Et *Mindretal* (Dinesen, Jessen, Emil Petersen og Sandbæk) kan ikke tilraade at vedtage den i Lovforslagets § 1, 3die Stykke, optagne Bestemmelse om, at naar et Forbud nedlægges mod at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden, *skal* dette tillige omfatte „de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred“. Paa den anden Side er Mindretallet enigt med Flertallet i den Betragtning, at det er en Mangel ved Loven af 23. Januar 1862, at det ikke under nogen som helst Betingelse kan forbydes Kystejeren at foretage Handlinger paa Strandbredden, der kunne modvirke og gøre alle Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Forstranden betydningsløse.

Medens Statsmagten i Kraft af sin Højhedsret over Søterritoriet kan gribe regulerende ind i alle Forhold vedrørende *Forstranden* uden at krænke nogen bestaaende eller erhvervet Ret, kan man